

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 3T/124/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313010759
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Daňo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2017:8313010759.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Daňa a prísediacich Ing. Juraja Bileca a Ing. Jozefa Grivnu v trestnej veci obžalovaného B. A., pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 2Pv 392/13 zo dňa 05.12.2013, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. mája 2017 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný B. A. U. B. Č. Á. C. , nar. XX.XX.XXXX v C. G. R., trvale bytom C. G. R., U. XXX/XXX, okres I.,

je vinný, že

dňa 21.07.2013 v čase okolo 02.00 hod. v obci C. G. R., okres I., v rodinnom dome so súpisným číslom XXX/XXX, nachádzajúci sa na ul. U., využil v izbe na prízemí domu bezbrannosť M. L. na vykonanie orálneho sexu a iných sexuálnych praktík, do ktorej bola privodená nadmerným požitím alkoholu ním podávaného,

t e d a

zneužil jej bezbrannosť za účelom orálneho styku a iných sexuálnych praktík,

č í m s p á c h a l

zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e:

podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, 3, § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 30 /tridsať/ mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu podmienienečne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 3 /troch/ rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zák. súd obžalovanému u k l a d á povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenej M. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. G. R., U. XXX/XX.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom podal na obžalovaného B. A. obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe doručenej súdu 16.12.2013ale aj vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd v uvedenej trestnej veci už konal a rozhodol rozsudkom sp. zn. 3T/124/2013 zo dňa 29.04.2014 tak, že obžalovaného B. A. spod obžaloby oslobodil z dôvodu, že nemal dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove dňa 17.02.2015 uznesením sp. zn. 3To/31/2014 tak, že zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku v celom rozsahu Krajský súd v Prešove odôvodnil tým, že k spravodlivému rozhodnutiu je potrebné doplniť znalecké dokazovanie, a to za účelom objektivizovania stavu bezbrannosti poškodenej. V novom konaní je podľa odvolacieho súdu potrebné dopyčuť svedkov, vrátane poškodenej, vyžiadať policajný záznam ohľadne oznámenia skutku, prípadne vykonať aj ďalšie dôkazy, ak sa ukáže potreba ich vykonania. V závere rozhodnutia krajský súd poukázal na to, že pri sexuálne motivovaných trestných činoch nehrá žiadnu rolu, či páchatel' obeť pozná dlho alebo krátko, alebo sa s ňou stretol len pri spáchaní trestného činu. Podľa záveru krajského súdu inými sexuálnymi praktikami je treba rozumieť také konanie páchatel'a, ktoré je zamerané na vlastné sexuálne uspokojenie, ktoré zasahuje do slobody rozhodovania poškodenej osoby o svojom sexuálnom živote, a to prostredníctvom jej prinútenia k sexuálnej praktike alebo zneužitím jej bezbrannosti na tento účel. Ide o široké spektrum alternatívneho ľudského sexuálneho správania, okrem iného ním môže byť aj aktivita smerujúca na donútenie obeť k sebaukájaniu. V teoretickej rovine je irelevantné, či sa dotýkala obeť s páchatel'om ústami na pohlavných orgánoch alebo nie. Pre naplnenie znakov uvedeného trestného činu netreba, aby pri pohlavnom zneužití došlo u páchatel'a k pohlavnému ukojeniu, stačí, ak páchatel' koná v pohlavnom vzrušení v snahe svoje vzrušenie akýmkoľvek spôsobom uspokojiť a nie je rozhodujúce, do akej miery uspokojenie aj dosiahne.

Okresný súd, viazaný v zmysle ust. 327 ods. 1 Tr. por. právnym názorom vysloveným odvolacím súdom, v novom konaní doplnil dokazovanie v naznačenom smere, teda požiadal znalkyňu MVDr. Lýdiu Slosarčíkovú o doplnenie znaleckého posudku, pribral do konania znalca MUDr. Radovana Vizšta na podanie znaleckého posudku, opätovne vypočul obžalovaného, poškodenú, svedkov a na základe takto doplneného dokazovania, ktoré spolu s už predtým vykonaným dokazovaním tvorí jeden celok, už ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný B. A. v rámci doplnenia dokazovania na tomto hlavnom pojednávaní uviedol, len to, že si zmeral výšku okna a poukázal na to, že policajka, ktorá tvrdila, že sa niečo dialo vo vnútri, má výšku podľa jeho odhadu 160 cm a výška okna s parapetom je asi 175 cm. Dodal, že je tam rozpor u policajta a policajtky pri uvádzaní polohy dotýčnej, či mala pokrčenú jednu nohu alebo obidve nohy. Nie je mu jasné, že boli odobraté odtlačky, výtery, stery a nič nepreukázalo kontakt. Je toho málo na to, aby mu bola preukázaná vina.

Znalkyňa MVDr. Lýdia Slosarčíková predložila súdu Doplnok č. 03/2016 k znaleckému posudku č. 26/2013, v ktorom uviedla, že na zodpovedanie otázky, či bol obžalovaný v čase prvej dychovej skúšky dňa 21.07.2013 o 03.36 hod. vo fáze vstrebávacej alebo vylučovacej, museli by byť k dispozícii jeho údaje o časovom slede požívania alkoholických nápojov - kedy požil naposledy alkohol, aké množstvo a aký druh alkoholu, ako aj to, kedy a čo jedol pred požitím tohto alkoholu. V čase druhej dychovej skúšky o 10.03 hod. bol vo vylučovacej fáze alkoholu z krvi. Poškodená M. L.U. mala v krvi koncentráciu alkoholu 3,39 g/kg (promile), čo sa hodnotí ako ťažký stupeň opitosti, kedy dochádza k totálnej depresii vyššej nervovej činnosti pripomínajúcej anestézu, k poruche vedomia až po kómu rôznej hĺbky, pri ktorej už hrozí zlyhanie funkcií centier dýchania a riadenia kardiovaskulárneho systému. Dochádza k postupnému útlmu mozgových funkcií, k miznutiu reflexov a ochabnutiu svalstva.

Poškodená musela požívať alkoholické nápoje vo väčšom množstve ako obžalovaný, ale nemožno určiť, či v čase spáchania skutku bola vo fáze vstrebávacej alebo vylučovacej. Bez ohľadu na to v čase príchodu policajnej hliadky a zdravotníckej hliadky bola v ťažkom stave opitosti.

Z vyžiadanej správy od OR PZ, Obvodného oddelenia PZ z 26.02.2016 ohľadne oznámenia skutku vyplynulo, že dňa 21.07.2013 v presne nezistenom čase na linku 112 volal M. Ď., nevlastný syn poškodenej, že otec bol s ňou u suseda A., pričom otec sa vrátil domov bez nej a ona tam ostala v bezvedomí. Následne dňa 21.07.2013 v čase o 01.29 hod. vyrozumeli políciu na linku 158.

Znalec MUDr. Radovan Wiszt tiež predložil znalecký posudok č. 01/2016, v ktorom uzavrel, že poškodená M. L.A. sa v čase zásahu posádky RZP na mieste zásahu nachádzala v bezvedomí. Ďalej uviedol, že urgentný lekár spravidla nepoužíva špeciálne dotazníky a na zhodnotenie stavu vedomia sa štandardne využíva tzv. Glasgow Coma Scale skóre. Vzhľadom na ťažkú poruchu vedomia sa poškodená v danom čase mohla na silný podnet akoby „prebrať“ a znovu upadnúť do bezvedomia. Nemohla však v uvedenom čase nabráť plné jasné vedomie, kedy by si plne uvedomovala svoje činy.

Poškodená M. L.A. na hlavnom pojednávaní k rozporom v jej výpovediach vytknutých odvolacím súdom uviedla, že nevie, čo mohla poprekrúcať. Sedeli tam, popíjali a bavili sa o svojich deťoch, nevie, ako dlho to trvalo, lebo tam boli asi od deviatej večer, potom druh potreboval ísť na WC, odišiel, viac sa nevrátil a ona si už nič nepamätá. Dodala, že na druhý deň jej druh rozprával, že odišiel domov na WC, že mu bolo zle a chlapcovi povedal, aby išiel za ňou, lebo ostala u A.. Chlapec išiel k pánovi A., zvonil, ale nikto mu neotváral. Uviedla, že ona sa ani doma pred svojím druhom nevyzlieka, a nie to pred cudzím chlapom. Je matkou štyroch detí, o ktoré sa stará, a s cudzími chlapmi neflirtuje. Neexistuje, aby povedala alebo urobila to, čo tvrdil obžalovaný. Nie je to ani v jej spôsobe života, ani v jej štýle života, nebolo to tak a ani nebude. Nemá dôvod druhu podvádzať, ani klamať. Nepamätá sa na to, aby obžalovaného upozornila na to, že niekto búcha alebo zvoní. Nepamätá sa ani na to, že by sa mali navzájom láskať. Ona, jej druh a pán A. u neho doma v ten večer pozerali televízor, ale nevie, dokedy, lebo si to nepamätá. Nikto nesledoval čas. Pán A. ich ponúkol alkoholom z nejakých pekných drahých fliaš, bol to farebný alkohol. Vybral väčšie poháre na stopke, vypili si, no nevie, koľko, lebo to nepočítala. Predtým u nich doma vypili fernet - ona jeden pohárik a oni dvaja po dva. Po prebratí v nemocnici bola vystresovaná, cítila sa ako bezvýznamný človek, ako kopa niečoho a dodnes tým trpí. Lekári jej povedali, čo sa stalo, v akom stave prišla - v tričku, holá, bez ničoho, žena, matka štyroch detí a ráno sa prebrala ako nejaký zmätok. Považuje za zneužitie, ak ide na návštevu s druhom a na druhý deň sa preberie v nemocnici v tielku a celé telo je holé. V čase, keď jej druh odišiel na WC, bola oblečená v krátkych teplákoch pod kolená a v tričku na ramienka.

Svedok M.P. Ď. - syn poškodenej uviedol, že okolo deviatej hodiny išli mama s otcom na návštevu k A., okolo pol dvanástej prišiel domov otec a povedal, aby išiel skontrolovať do pána A., lebo mame je zle a treba zavolať záchranku. On sa tam vybral, zazvonil, ale nikto neotváral. Rozsvietilo sa svetlo, p. A. otvoril okno, na jeho otázku odpovedal, že mama tam nie je a okno zatvoril. On sa pozrel cez okno napravo od vchodových dverí a videl mamu, ako leží na zemi. Zavolať na č. 158, oni potvrdili, že prídu. Prišli asi o 30 minút, klopali na dvere, zase nikto neotváral, nevie, či vybuchli dvere alebo boli otvorené, vytiahli p. A. za ruky nahého z domu. Potom polícia zavolať záchranku. Doplnil, že po príchode k domu p. A. v obývačke svietilo svetlo na strope, na okne síce boli žalúzie, ale neboli zatiahnuté, takže do izby dobre videl. Mamu videl ležať na zemi v bezvedomí, a to asi v strede miestnosti okolo stolíka, na sebe mala tričko a nič viac. Bola k nemu otočená chrbtom. Pána A.C. vtedy nevidel. Rozpory vytknuté odvolacím súdom vysvetlil tak, že z domu vyšiel okolo 23.30 hod., teda otec musel prísť domov asi o 15 minút skôr. Nepamätám si, aby hovoril, že otec prišiel okolo pol jednej, určite povedal, že okolo pol dvanástej a nevie, prečo je zapísané o pol jednej. Po príchode policajtov p. A. ležal na zemi, bol otočený bruchom k zemi a mal na sebe červené tričko a nič viac.

Svedok M. C., zamestnanec spoločnosti Falck, vypovedal, že na tento výjazd dňa 21.07.2013 ich vyslalo Krajské operačné stredisko Prešov niekedy po polnoci, čas nevie určiť presne. Po príchode do Kamenice ich už čakali policajti a povedali im, že dnu v izbe je nejaká pani, asi pod vplyvom alkoholu, preto vstúpili s kolegom p. Horným do domu a robili to, čo je ich povinnosť. Zmerali vitálne funkcie pacientky, zaviedli IV linku, t.j. zabezpečenie venózneho vstupu do žily, dali jej infúziu a kolega ako záchranár pacientku vyšetрил. Naložili ju a odviezli na interné oddelenie do Humenného, tam ju odovzdali a tým skončili. Doplnil,

že poškodená bola sporo oblečená, na sebe mala nejaké tričko a oni ju prikryli dekou. Na oslovenie nereagovala, ale na bolestivé podnety, t.j. stisnutie trapezového stavu na ramene, reagovala, a to tak, že sa prikročila, teda bolo vidno, že svaly pracujú, že je pri vedomí. Nebola v bezvedomí, pretože človek v bezvedomí na stisk nereaguje. Nekomunikovala, neodtláčala ich od seba. Keď ju kolega vyšetroval, vyšetril ju celú, ale žena vtedy vôbec nereagovala. Nepamätá sa, či robila nejaké pohyby. Keďže z nej bolo cítiť alkohol, dali jej 500 ml výživy na zriedenie krvi a na odbúranie alkoholu. Keď ju priviezli na interné oddelenie, až tam sa začala preberať. Ich výjazd od začiatku až po odovzdanie pacientky trval zhruba 60 minút.

Ďalší svedok L.P. I. ako pracovník spoločnosti Falck stanica Humenné uviedol, že trvá na výpovedi, ktorú učinil už na prvom pojednávaní a na výsluchu. V inkriminovaný deň ho na zásahu po východe z vozidla záchranej zdravotnej služby zaujal

ležiaci pán na chodníku pred rodinným domom, toho ohliadol, no policajná hliadka ho hneď upozornila, že to nie je objektom jeho pracovnej náplne a že pacientka sa nachádza v rodinnom dome. Po príchode do miestnosti našiel na zemi ležať pacientku. Pri prvotnom základnom zhodnotení zdravotného stavu a prístrojovej techniky zistil, že pani má poruchu vedomia so zachovaním všetkých životne dôležitých funkcií. Následne nasledoval transport pacientky do nemocničného zariadenia v Humennom. Počas celého zásahu nedošlo k návratu pamäte, s pacientkou absolútne nekomunikovali, prvýkrát sa prejavila zvukom - nejakým mrmlaním alebo reagovaním na vonkajšie podnety, a to vo výťahu zdravotníckeho zariadenia.

Doplnil, že poškodená bola pred kozubom na zemi, nahá, s nohavičkami na ľavom alebo pravom členku. Jej základné funkcie zisťovali pohľadom, pohmatom, algickými podnetmi - štipancami a tlakom na body, na ktoré človek pri normálne zachovaných životných funkciách reaguje. Zistili, že pani je v bezvedomí, má poruchu vedomia. V bezprostrednom ohrození života nebola, čo usúdil na základe prvotného vyšetrenia aj prístrojmi, a v dychu zistil fetor po destilátoch. Prvá jej reakcia bola vo výťahu v zdravotníckom zariadení. Poškodená nereagovala na žiadne podnety, ležala ako handrová bábika, občas chrčala.

Po takto vykonanom - doplnenom dokazovaní nemal prokurátor, obžalovaný, jeho obhajca ani splnomocnenec poškodenej ďalšie návrhy na dokazovanie.

Prokurátor vo svojej záverečnej reči uviedol, že aj po doplnení dokazovania v zmysle pokynu Krajského súdu v Prešove navrhuje u obžalovaného B. A. uznať vinu v zmysle obžaloby a za to mu navrhuje uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, bez existencie poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností.

Obhajca obžalovaného v intenciách svojej poslednej záverečnej reči z pojednávania, ktoré predchádzalo prvému vyhláseniu oslobodzujúceho rozsudku, rovnako navrhol, aby obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola obžaloba podaná. Dôkazy vykonané po zrušení skoršieho rozsudku krajským súdom neodstránili dôkaznú núdzu obžaloby a zotráva preto na dôvodoch predchádzajúcej záverečnej reči, čo sa týka stavu bezbrannosti, čo sa týka stavu iných sexuálnych praktík a rovnako čo sa týka záverov znaleckého posudku z oblasti toxikológie, nehovoriac o stránke subjektívnej a o zavinení obžalovaného.

Splnomocnenec poškodenej uviedol, že skutok sa stal, čo je jasné z výpovedí, a p. A. náleží za to patričný trest.

Obžalovaný sa vyjadril tak, že doteraz sa na všetkých pojednávaniach nedopočul vôbec o výsledkoch, ktoré mu boli brané na polícii, to znamená stery, výtery, odtlačky prstov a ďalšie veci, ktoré by dokázali, či sa dotkol tejto osoby. Bolo povedané, že sa bavili o deťoch a popíjali. Pán Ď. odišiel domov po cigarety, no zostal už doma a poslal syna, aby zavolať políciu, že tam sa niečo deje. Je to prinajmenšom špekulatívne alebo výmysel. Odišiel domov pre cigarety a poslal syna, že sa tam niečo deje, je to divné. Výsledky policajného šetrenia nepreukázali vzájomný kontakt. Tiež namieťa, že policajka, ktorá tvrdila, že sa niečo dialo vo vnútri, má výšku podľa jeho odhadu 160 cm a výška okna s parapetom je asi 175 cm. Je tam rozpor u policajta a policajtky pri uvádzaní polohy dotyčnej, či mala pokrčenú jednu nohu alebo obidve nohy. Je toho málo na to, aby mu bola preukázaná vina. Pri udelení práva posledného slova uviedol, že cíti sa nevinný, išlo o normálnu susedskú žúrku, kde si vypili a to bolo všetko.

Na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania súd dospel k presvedčeniu, že obžalovaný B. A. naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona, a to po stránke subjektívnej, aj po stránke objektívnej, na základe čoho ho uznal vinným z trestného činu v zmysle podanej obžaloby. K takémuto rozhodnutiu súd dospel po zrelej úvahe, v rámci ktorej zohľadnil závery znaleckého dokazovania, výpoveď svedkov M. Ď., poškodenej M. L. i zasahujúcich záchranárov M. C. a Ľ. I., no predovšetkým príslušníkov polície, ktorí ako prví prišli na miesto činu a z ich výpovedi, ktorým súd nemal dôvod neveriť

vyplýva, že obidvaja videli ako obžalovaný, ktorý bol obnažený, ležal pri poškodenej, ktorá nehybne ležala na zemi, mala rozkročené nohy, pričom jeho hlava bola medzi jej nohami. Následne zabúchali na okno a zakričali, načo obžalovaný vyšiel vonku iba v dlhom tričku. Vzhľadom k tomu, že mali obavu, či uvedená žena žije vstúpili do domu a uvideli ako žena ležala nehybne na zemi, bola úplne nahá, len vrchný diel odevu mala vyhrnutý ponad prsia a spodné prádlo bolo na konci jednej z jej nôh.

Vo vzťahu k prednesenej obrane obžalovaného A. je potrebné uviesť, že vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania, ktoré predchádzalo tak prvému rozsudku, ak aj po doplnení dokazovania po rozhodnutí krajským súdom a v ňom vysloveným právnom názorom, ktorým je okresný súd viazaný, a tieto vykonané dôkazy tvoria jeden celok, súd prehodnotil svoj pôvodný rozsudok a dospel k záveru a presvedčeniu, že obžalovaný A. sa dopustil žalovaného skutku a tým aj zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. tak, ako to je uvedené v obžalobe okresného prokurátora aj vo výroku rozsudku. Aj keď obžalovaný popiera spáchanie skutku, resp. uvádza, že medzi ním a poškodenu nedošlo ku vzájomnému kontaktu, lebo pri vyhodnotení zaistených stôp sa to nepotvrdilo, tak k tomu je potrebné uviesť, že je nepochybné, že tak poškodená ako aj on, v inkriminovanom čase, teda v čase príchodu príslušníkov polície, boli vyzlečení. Z výpovedí príslušníkov polície je zrejmé, že obžalovaný bol pri poškodenej v takej polohe, že niet pochyb o tom, že sa do uvedenej polohy dostal v snahe dosiahnuť svoje sexuálne uspokojenie. Ak by tomu tak nebolo tak obžalovaný by sa určite nevyzliekol do nahá a nevyzliekol by ani poškodenú, ktorá by sa samá, vzhľadom na jej postoj k veci a k obžalovanému, s ktorým sa do uvedeného večera ani bližšie nepoznali, určite nevyzliekla. Vzhľadom na stav obvinenej a množstvo alkoholu, ktoré u nej bolo zistené, je možné urobiť záver, hraničiaci s istotou, že obžalovaný využil jej stav bezbrannosti a tak vyzliekol jednak poškodenú a jednak aj sám seba, aby s ňou vykonal orálny sex alebo iné sexuálne praktiky a dosiahol tak svoje sexuálne uspokojenie, ku ktorému nedošlo resp. ani nemuselo dôjsť len pre okolnosti, ktoré následne nastali nezávisle od jeho vôle / príchod syna poškodenej a následne aj policajtov/. Podľa názoru súdu, za iným účelom, než na dosiahnutie sexuálneho uspokojenia to obžalovaný urobiť nemohol.

Zo správy Obce Kamenica nad Cirochou o povesti obžalovaného bolo zistené, že jeho správanie na verejnosti je bezproblémové, zapája sa do verejnoprospešných prác, vedie stolnotenisový klub v obci, s ktorým dosahujú veľmi dobré výsledky na rôznych súťažiach. Jeho správanie nebolo prejednávané na žiadnej komisii v obci, ani mu neboli uložené žiadne sankcie.

Podľa odpisu z registra trestov bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 1- krát súdne trestaný, a to v roku 2006. Odsúdenie mu bolo po zaplatení uloženého peňažného trestu zahladené zo zákona a na páchatela sa hľadí, ako keby nebol odsúdený a preto súd na túto skutočnosť, ako na priťažujúcu okolnosť neprihliadol.

Pri určovaní druhu a výmery trestu, súd prihliadol na ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona a vzhľadom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, na osobu páchatela a možnosti jeho nápravy. V prejednáwanej veci súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák., teda že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, priťažujúce okolnosti u neho zistené neboli. Súd preto zohľadnil prevahu poľahčujúcich okolností, a aplikoval aj ustanovenie § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona o znížení horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Pri zločine sexuálneho násillia podľa § 200 Trestného zákona je v zmysle ods. 1 trestná sadzba pri treste odňatia slobody päť až desať rokov.

V danom prípade súd je toho presvedčenia, že vzhľadom na okolnosti prípadu /okolnosti za ktorých došlo k vzájomnému stretnutiu obžalovaného s poškodenu a jej druhom, k ich pozvaniu obžalovaného na návštevu a popíjaníu alkoholu, okolnosti za ktorých sa vykonala návšteva u obžalovaného a za akých druh poškodenej odišiel z rodinného domu obžalovaného a poškodenú, aj napriek tomu v akom stave sa nachádzala, nechal samu s obžalovaným/ ale aj vzhľadom na osobu obžalovaného, by uloženie

trestu hoci aj na dolnej hranici prípustnej trestnej sadzby, bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a že účel trestu a zabezpečenie ochrany spoločnosti, možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania a uložením trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom. Súd preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu za súčasného uloženia probačného dohľadu a so skúšobnou dobou tri roky. Takýto trest je podľa názoru súdu pre obžalovaného dostatočný, primeraný a na jeho prevýchovu ako páchatela trestnej činnosti s dobrou povest'ou v obci, kde žije, a otca štyroch detí, nie je nutné pôsobiť trestom nepodmienečným, spojeným s faktickým odňatím slobody a s izoláciou od spoločnosti. Uloženie nepodmienečného trestu by podľa názoru súdu v danom prípade bolo skôr kontraproduktívne, ako účelné.

Okrem toho súd v zmysle ustanovenia § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zák., na posilnenie výchovného účinku uloženého trestu odňatia slobody, uložil obžalovanému aj povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenej M. L..

S prihliadnutím na všetky hore uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia bolo potrebné vo veci rozhodnúť tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Odvolanie môže podať, a to i proti vôli obžalovaného v jeho prospech, jeho zákonný zástupca, jeho obhajca a štátny orgán starostlivosti o mládež. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.